

rede Medhjælpere er den effektive Tjenestetid, den, hvor de skulle være paa Kontoret, 55 Timer ugentlig. Men saa er der 28 Timer i alle disse Smaastumper, altsaa, der bliver i alt 83 Timer ugentlig beslaglagte. Jeg finder en saadan Tjenestetid ganske urimelig, og den staar for mig som et Vidnesbyrd om, at den Postembedsmand, der har Ansvaret for den, er ganske ude af Stand til at administrere den Slags Ting. Tjenestetiden maa, med det Personale, han raader over, paa et saadant Kontor kunne lægges saaledes, at man ikke tager $\frac{1}{3}$ af Personalets Tid til det rene ingenting. Det er det, der er sket her. I den Anledning kunde jeg have Lyst til at spørge: Hvor ere de 3 Postinspektører, vi i Fjor bevilgede 10,800 Kr. til? Var det ikke en Opgave for dem at revidere Tjenestetiden overfor en Postmester, der er ude af Stand til selv at lægge en ordentlig Tjenestetid.

Vi gaa videre til Ændringsforslagene Nr. 8—12, som ere stillede af Ministeren. Det første drejer sig om Ansættelse af et Postbud i Fredericia. Der var paa Finanslovsforslaget optaget to; det har senere vist sig, at de to, som vare optagne, vare Nr. 1 og Nr. 3 i Anciennetetsrækken. Nr. 2 melder sig saa og beviser, at han fyldestgør de Betingelser, der udkræves, og saa, finde vi, at Nr. 2 ogsaa maa medtages; men vi have tillige fundet, at det var for haardt fuldstændigt at skuffe de Forhaabninger, Nr. 3 havde faaet, og følgelig tage vi ham med. Det spiller i og for sig ingen Rolle, det vil kun sige, at et Reservebud er blevet fast ansat et Aars Tid før; i Virkeligheden have de fuld Tjeneste alle sammen. Forslaget er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget. — Ændringsforslag Nr. 9 er ligeledes stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget. Det angaar et personligt Tillæg til Chefen for Avispostkontoret. Han kom fra Charlottenlund, og Forholdene have medført, at han er kommen til at gaa noget ned i Gage; vi have saa givet ham dette Tillæg paa 600 Kr. paa Betingelse af, at det falder bort igen i samme Øjeblik, som han ved Alderstillæg rykker op paa den samme Gage, som han havde, da han var i Charlottenlund; det er altsaa et rent midlertidigt Tillæg, som gives ham, for at han kan faa samme Gage, som han havde i Charlottenlund, og man har sat Pris paa at faa ham her ind, idet man vistnok med Rette mente, at han vilde være særlig egnet til at bestyre Avispostkontoret.

Jeg gaar nu over til Ændringsforsla-

gene Nr. 10—11 og 13—14, der høre sammen. Her vil jeg bede ærede Medlemmer om at holde Ørene stive, om jeg maa bruge et populært Udtryk; for det er et meget indviklet Forhold, der her er Tale om. Der er paa Finanslovsforslaget foreslaaet at give 45,000 Kr. til Sommertøj til de røde Postbude. Stillingen er den, at et meget stort Mindretal i Udvalget siger: I Øjeblikket ere Landpostbudene i Virkeligheden betydelig daarligere stillede end de røde Bude, og til de røde Bude henstillede vi indstændigt i Fjor at lade os blive fri for denne idelige Pillen ved Lønningsloven; lad dem komme, naar de have noget paa Samvittigheden, som virkelig spiller en Rolle, f. Eks. naar det drejer sig om Tjenestetiden, saa ere vi parate til at høre paa dem, men lad os blive fri for at pille ved Lønningsloven et Sted det ene Aar og et andet Sted det andet Aar, naar det kun drejer sig om Beløb paa en halv Snes Tusind Kroner. Det er Bagateller for dem, og det er ikke til Opmuntring for Rigsdagen. Nu have vi sagt: Vi ville ikke have mere i Aar af disse Smaapillerier; lad nu Landpostbudene, da de i Virkeligheden trænge haardere, faa de i mange Aar omtalte Benklæder, saa slette vi de 45,000 Kr., som ere tænkte til Sommertøj for de røde Postbude, og give dem til Benklæder for Landpostbudene. Der er et andet Mindretal, der i og for sig nok kan gaa ind paa denne Tankegang, men som synes, at det alligevel er for haardt for de røde Bude slet intet Sommertøj at faa; dette Mindretal vil dele Beløbet midt over og give 22,500 Kr. til hver af Parterne, saa at Landpostbudene faa det halve Beløb til Benklæder og de røde Postbude den anden Halvdel til Sommertøj. Det er jo en Idé, det er et Mæglingsforslag, som vi fra den Side, hvortil jeg har sluttet mig, i og for sig nok subsidiært kunde slutte os til. Der er endelig et tredje Mindretal, som naturligvis bestaar af Socialdemokraterne, der siger: Lad dem faa 45,000 Kr. begge to. Socialdemokraterne vise altsaa her mere Flothed end noget af de andre Partier. Nu er Stillingen altsaa den, at vi fra den Side, som jeg tilhører, ikke ville gaa med til at give to Gange 45,000 Kr. i Aar. Det er Forudsætningen, og skulde det vise sig efter den noget indviklede Stilling, som foreligger her, derved at Socialdemokraterne holde paa de 45,000 Kr. til begge Sider, at Resultatet af den nu forestaaende Afstemning bliver, at der bevilges 45,000 Kr. til